

Sygn. akt III CZ 11/07

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Strus

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa G.G.

przeciwko Wodociągom Miejskim sp. z o.o. w R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 marca 2007 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 listopada 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił – na podstawie art. 373 k.p.c. – apelację powoda na skutek braku polegającego na nieoznaczeniu wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z uzasadnienia orzeczenia wynika, że z powodu tej wady apelacja – po bezskutecznym upływie terminu do jej usunięcia – została już odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w R. z dnia 28 lipca 2006 r. (art. 370 k.p.c.). Jednakże na skutek zażalenia powoda Sąd Okręgowy w R., uznając zażalenie za oczywiście uzasadnione (art. 395 § 2 k.p.c.), postanowieniem z dnia 11 września 2006 r. uchylił swoje orzeczenie o odrzuceniu apelacji. Sąd Apelacyjny uznał – po przeprowadzeniu kontroli dopuszczalności apelacji ze względu na oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia – że Sąd Okręgowy nie miał podstaw do uchylenia postanowienia z dnia 28 lipca 2006 r.

W zażaleniu pełnomocnik powoda, zarzucając naruszenie art. 373 k.p.c., wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Określone w art. 368 § 2 k.p.c. wymaganie, aby apelacja w sprawach o prawa majątkowe, do których niewątpliwie należy apelacja powoda, zawierała oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia, należy do kategorii wymagań formalnych apelacji. Brak apelacji polegający na niedopełnieniu tego wymagania podlega usunięciu na podstawie art. 130 § 1 k.p.c., ale ze względu na szczególne unormowanie, zawarte w art. 370 k.p.c., w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego i pod rygorem odrzucenia apelacji w razie bezskutecznego upływu tego terminu (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2005 r., II UZP 7/05, OSNP z 2005 r., nr 24, poz. 396).

Ocena apelacji pod kątem m.in. wymagań formalnych należy przede wszystkim do sądu pierwszej instancji (art. 370 k.p.c.). Jednakże po przedstawieniu apelacji sądowi drugiej instancji również ten sąd – zgodnie z art. 373 k.p.c. – bada dopuszczalność apelacji pod tym względem. To badanie, będące w zasadzie kontrolą postępowania przeprowadzonego przez sąd pierwszej instancji, obejmuje

nie tylko weryfikację wymagań formalnych apelacji, ale także orzeczeń wydanych już przez sąd pierwszej instancji w toku postępowania międzyinstancyjnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 1967 r., I CZ 105/67, OSNC z 1968 r., nr 7, poz. 126). Kontrola postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 11 września 2006 r. nie stanowiła więc – wbrew zarzutowi skarżącego – naruszenia art. 373 k.p.c. Również przeprowadzenie tej kontroli na rozprawie nie uzasadnia zarzutu obrazy tego przepisu, ponieważ zgodnie z art. 148 § 2 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na rozprawie, jeżeli podlegała ona rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

Nie budzi też wątpliwości trafność stanowiska Sądu odwoławczego, że nie zachodziła podstawa do uwzględnienia przez Sąd pierwszej instancji zażalenia na postanowienie o odrzuceniu apelacji z powodu jego oczywistego uzasadnienia. Nie można bowiem przyjąć, że w realiach sprawy nieoznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia stanowiło oczywistą omyłkę, niepowodującą odrzucenia apelacji na podstawie art. 370 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2006 r., V CZ 25/06, niepubl.). Wydany w sprawie – po połączeniu spraw (k.15 i 31) – wyrok łączny ma złożony charakter. W przedmiocie dochodzonych roszczeń zapadły orzeczenia o częściowym ich uwzględnieniu i oddaleniu w pozostałym zakresie, a także o odrzuceniu pozwu w zakresie części żądania. W tej sytuacji nie można podzielić zapatrywania, że wartość przedmiotu zaskarżenia była oczywista, można ją było oznaczyć bez szczegółowego badania sprawy.

Uchylenie postanowienia Sądu Okręgowego o odrzuceniu apelacji na skutek uznania zażalenia za oczywiście uzasadnione – wbrew zarzutowi skarżącego – nie spowodowało przywrócenie terminu do wykonania zarządzenia w sprawie oznaczenia wartości przedmiotu sporu. Przywrócenie terminu wymaga bowiem przeprowadzenia odpowiedniego postępowania (art. 168-172 k.p.c.). Uchylenie tego orzeczenia usunęło natomiast przeszkodę do przedstawienia apelacji sądowi drugiej instancji i otworzyło możliwość zweryfikowania przez ten sąd dopuszczalności odrzucenia apelacji ze względu na nieoznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).